

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

Σταυρούλα Σδρόλια

Πρόκειται για μεγάλο μουσείο της περιφέρειας, που εγκαινιάστηκε μετά από μακρά προετοιμασία στα τέλη του 2015. Δημιουργήθηκε από πολυμελή επιστημονική ομάδα της Εφορείας και του Υπουργείου Πολιτισμού (Διεύθυνση Μουσείων και Διεύθυνση Εκτέλεσης Έργων Κτιρίων). Βασικοί συντελεστές στην πραγματοποίηση της έκθεσης υπήρξαν οι αρχαιολόγοι Ανθή Μπάτζιου, Σταυρούλα Σδρόλια, Στέλλα Κατακούτα, Άννα Γιαλούρη και Γεώργιος Τουφεξής, ενώ από τη Διεύθυνση Μουσείων η αρχιτέκτων Δάφνη Τσιρώνη και η αρχαιολόγος Σοφία Αηδόνη. Σημαντική υπήρξε η συμβολή της αρχαιολόγου- μουσειολόγου Μάρλεν Μούλιου στις βασικές αρχές της μουσειολογικής μελέτης.

Στόχος του μουσείου ήταν να καλύψει τις ανάγκες προβολής των αρχαιοτήτων της Θεσσαλίας με επίκεντρο τη Λάρισα και την ευρύτερη περιοχή της. Η διαχρονική σημασία της πόλης ως πρωτεύουσας του θεσσαλικού κάμπου και συγχρόνως σε καίριο γεωγραφικό σημείο του ελληνικού χώρου οδήγησε στον περιφερειακό χαρακτήρα του. Από την ίδια διαπίστωση προέκυψε και ο διαχρονικός χαρακτήρας των εκθεμάτων, καθώς επίσης και από τον πλούτο και ποικιλία του διαθέσιμου υλικού.

Η ανέγερση του κτιρίου ολοκληρώθηκε το 2006 και καλύπτει έκταση 12.000 τμ. σε περιβάλλοντα χώρο 54 στρεμμάτων, που παραχωρήθηκε από το Δήμο Λαρισαίων. Παρά το μέγεθός του, ο αρχιτεκτονικός του όγκος προσαρμόστηκε στο λοφώδες τοπίο χωρίς να προβάλλεται έντονα, ενώ κυριαρχεί η εικόνα του πευκοδάσους. Το έργο της έκθεσης υλοποιήθηκε στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ανταγωνιστικότητα και Επιχειρηματικότητα ΕΠΑΝ ΙΙ 2007-2013 με προϋπολογισμό 2.000.000 ευρώ.

Ο εκθεσιακός χώρος είναι ενιαίος και καταλαμβάνει έκταση 1500 τμ. Η διαφορετική φύση του υλικού, που προέρχεται από πολλούς αρχαιολογικούς χώρους όλων των περιόδων, οδήγησε στην ανάγκη της χρονολογικής αφήγησης, με παράλληλο θεματικό καταμερισμό, που διαρθρώνεται σε έντεκα κύριες ενότητες. Με τον τρόπο αυτό, οι έννοιες θεσμοί-ιδεολογία-κοινωνία και οικονομία επανέρχονται συνεχώς με άλλη μορφή από τα παλαιολιθικά μέχρι τα νεότερα χρόνια.

Στον τομέα του σχεδιασμού, δημιουργήθηκαν χωρίσματα μεταξύ των ενοτήτων, που διαμορφώνουν κατάλληλους χώρους έκθεσης αλλά συγχρόνως αφήνουν διάχυτα ανοίγματα που επιτρέπουν τη σύλληψη του χώρου ως ενιαίου. Ακολουθούνται σύγχρονες μουσειολογικές αντιλήψεις με έξαρση των κυριότερων αντικειμένων και ψηφιακή υποστήριξη, ενώ παράλληλα υπάρχει πλήρης προσβασιμότητα για όλους. Η άνεση του χώρου, η αυστηρή επιλογή των αντικειμένων, η λιτότητα του εποπτικού υλικού και ο υποβλητικός φωτισμός αποτελούν τα κυριότερα χαρακτηριστικά του μουσείου. Ανάμεσα στις διαφορετικές ενότητες ξεχωρίζουν τα νεολιθικά ειδώλια, οι θεσσαλοί πολεμιστές των αρχαίων και κλασικών χρόνων, οι γυναίκες της Θεσσαλίας, οι θεοί του Ολύμπου, τα ρωμαϊκά ψηφιδωτά, τα αντικείμενα από το ναό του πολιούχου Αγίου Αχιλλίου, το Όρος των Κελλίων και τέλος η οθωμανική περίοδος με τη συνύπαρξη Οθωμανών, Χριστιανών και Εβραίων.